

Dunaj, četrto nedeljo 1830.

Draga sestra!

Ravno Kar, prisědši iz malega sprehoda, sem prejel tvoje pismo in že ti odgovarjam.

Ves, Kar v nos me je zbadlo in stinijo mi se se vedno usta, ko sem bral o tvoji pekariji, ki ti dela toliko priglavitice. Ko bi bil Dunaj v Ljubljani, gotovo bi me imela drevesa za svojega gosta in večem ti, dobro bi se ti zdelo, mene viditi, kakho mi gredo jedi v olast, katere so po mojem okusu. No pa naj bo prihranjeno za draži pud. Pred tucimi 14 dnevi mi je pisal mladi Tigar in mej družem sporočil, da doje naš brat njive v najem, a da se mu to slabo odseda. Janez sam mi že davno ni pisal in sovaj tudi v tem ničesar sporočil, da se je pričel seliti s Ljim, da daje svoje stvari v najem, ali jih razprodaja.

Jaz sem bil vedno nasproten temu njezo,
vemu pravejši in ga tudi sedaj ne odabra,
vam. Nečem tukaj svojih razlogov na-
vajati; toliko pa rečem, da on tega
ne bo našel v Ljubljani, kar ki si
misli in cesar se najda. Račun delati
na papirji je kaj lahko, treba je le temu
le malo pisati in računati znati. Račune
pa v resnici tudi izpeljati, to ni le naj-
večja in težja umetnost, le prevečkrat
celo nemogoče. Tega se je prepričal že
pri začetku, ko ni mogel njiv spraviti
v najem, kakor mu je napisani račun
kazal. Počakajmo pa le malo. Ma bo li
vles vsaki vestno in o pravem času plačal
najemščino? Jaz rečem, ne. Tu kaj potem?
Točarija in druge neprilike. Iz gozda mu
kradejo, ko je doma in ga vsaki počena, da
je kakor deseti brat, da ga najde povsod,
kjer ki si ga tudi ne želi; ko bo pa v Ljubljani

Pa kaj bi metal bob in sleno, ko vsaki odstavi.
Sedaj pa po Nani. Gola resnica je: ne boj se
sičnih ljudi, treba je le potrpljenja in glave
na pravem mestu, zadovoljiti jih hočeš
in pri tem se še naučiš mnogo dobrega
v svojo korist; boj se pa potuhujenih,
hudoobnih ljudi, ki se ti na videz sladkajo,
za hrbtom pa plujejo strupa na tebe.
Ne bom odrekel, da se ni ona predrugačila
in se mej svetom in iz lastnih izkušinj
naučila, ~~car~~ car v mladih letih nij imela,
vendar ji rečem, da ji je 99krat bolje
ostati mej nedrujnimi beloritsi daleč
od svojih in drugih, ki poznajo njeni po-
ložaj, kakor iti mej Verhniške, purgar-
je. Spekar je sam mož in žena, ume ženske
opravila boljše nego dosti okušenih gospodinj.
Nana za to hišo ni. Praviš, Dorče se noče
ženiti. Doklej pa ostane tako? Tu kaj
potem? Ako ji je sama sičnost Vilgimova
od več, naj ostane, kjer je, in naj ne išče

sramote, neradovoljnosti in kesanja drugad.
Jaz to govorim iz previdnosti in raznih
lastnih skušnj; vsaj sem že nekoliko
let mej tujim svetom. Ako ima kak
posebne uzroke, da ne more više
prenasati Viljma, potem naj gleda, da
gre kam drugam, ne pa na Verhniko.

Kako ste praznovali sv. Jožefa? Je došel
moj list? Mislim, da se je krizal na potu
s Trojim pismom.

Tukaj imamo že vedno zimo. Nič ni sledit,
da bi prišla že vendar enkrat razželjena
spomlad.

Danas popoldne grem v gledišče; podala mi
je gospodicina, ki tudi sama igra in pred-
stavlja baronico, prosto vstopnico in
sicer sedež v loži. Ho bo pa zopet pe-
selin na gnoji! Dobra se imejti, bo-
dite vsi zdravi! Z bogom!

Tvoj

brat
Franjez

Vesela prasmike
slastna alelujo
marta zeludca
meden Polac
slaba parlgic
Lilii!